

## Důvody:

Smírem ze dne 19. září 1924 č. j. P 79/24-14, jež uzavřela s nemanželským otcem, nynějším dovolacím rekurentem, matka a poručnice dítěte a jímž ujednáno bylo na místě výživného odbytné, přešla, jak blíže bylo vyloženo v plenárním usnesení ze dne 7. října 1924 čís. pres. 299/24 (sb. n. s. čís. 4213), povinnost výživy dítěte, pokud na ni odbytné nestačí, na matku. Opačný názor rekursního soudu není správný. Protože na ni smírem o odbytném povinnost výživy dítěte přešla, je matka dítěte po rozumu § 6 zák. o nesp. říz. účastnicí případného jednání o výživném a bylo ji v projednávaném případě podle §§ 18 a 23 zák. o nesp. řízení o povinnosti nemanželského otce k výživě dítěte a o uložení mu povinnosti té slyšeti. Ježto se tak nestalo, je řízení nižších soudů stíženo zmatečností [§ 41 (2) písm. g) zák. o nesp. řízení] a dovolací rekurent právem usnesení pro zmatečnost napadá (§ 46 (2) zák. o nesp. řízení). Bylo tudíž napadené usnesení jakož i usnesení prvního soudu pro uvedenou zmatečnost zrušiti a věc prvnímu soudu k nápravě, to jest k slyšení matky vrátiti. Protože při smíru o odbytném, uzavřeném matkou dítěte nebo za jejího přistoupení, přechází povinnost výživy na matku a vyživovací povinnost otcova nastává (viz uvedené plenární rozhodnutí sb. n. s. čís. 4213) buďto když matka při svých majetkových, pokud se týče výdělkových poměrech na nutnou výživu dítěte nestačí nebo, když se majetkové poměry otcovy podstatně zlepšily, bude matku dítěte slyšeti také o jejích majetkových a výdělkových poměrech. Po slyšení matky a po případném šetření o jejích údajích první soud znovu rozhodne.

## Čís. 13837.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Pokud jsou dotčeny přímo soutěžitelské zájmy toho, kdo obchoduje se zbožím, vyráběným jinou firmou.

Jednáním proti dobrým mravům soutěže jest výroba a prodej padělků, jímž jest využíváno cizí myšlenky a jenž může znehodnotiti dobrou pověst lepšího zboží soutěžitelova.

K opodstatnění nároku na odškodné stačí, že jednání žalovaného mohlo vésti k znehodnocení dobré pověsti výrobků žalobcových.

(Rozh. ze dne 12. října 1934, Rv I 491/33.)

Žalující firma F. domáhala se na žalovaném Antonínu Sch-ovi, by žalovanému bylo nařízeno, by se zdržel výroby a prodeje papírových koberců, vyráběných jen firmou »Chepa«, továrna chemických papírů, společnost s r. o. a žalobkyní do obchodu uváděných, a by byl žalovaný uznán povinným zaplatiti žalobkyni odškodné za utrpěné příkoří. Ob a nižší soudy uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Soud první stolice shledává nekalou soutěž ve smyslu § 1 zák. proti n. s. v tom, že žalovaný využil ve svůj prospěch výrobní myšlenky firmy »Chepa«, jejíž využití žalující straně byla vyhrazena, vyráběje a prodávaje papírové koberce ze zvlášť k tomu upraveného a po

celé ploše potištěného papíru na způsob linolea, které dříve, před vynálezem firmy »Chepa«, nebyly vyráběny a mají určité praktické a hygienické výhody před podobnými předchozími výrobky z obyčejného balicího papíru s barevnými pruhy. Vezmou-li se za základ zjištění prvního soudu, nemůže býti pochybnosti o tom, že toto jednání žalovaného je skutečně v rozporu s dobrými mravy a tudíž nekalou soutěží po rozumu § 1 zákona, neboť žalovaný zmocňuje se tak lacino pro svůj zisk výsledku nákladných pokusů předcházejících výrobě sporného zboží a připravuje tak i výrobce, t. j. firmu »Chepu«, která na tuto výrobu po prvé připadla, i žalující stranu výrobky ty na trh přivádějící o ovoce jich úsilí a práce. Vývody odvolání, že by takto byl zdržován pokrok ve výrobě monopolisací »novinek« ve prospěch určitých podnikatelů a že pouhé zhoršení kvality napodobeného a padělaného zboží vylučovalo nekalou soutěž, jsou sofistickou a nereelní filipikou, která nestačí k ospravedlnění jednání žalované strany. Že jednání to mělo v zápětí kromě znehodnocení dobré pověsti výrobků firmy »Chepa« a žalobkyně špatnější kvalitou přirozeně i materiální újmu poklesem možného zisku z výroby a z prodeje papírových koberců, o něž zde jde, je zřejmé a zakládá proto i nárok žalující strany na odškodné ve smyslu § 16 zák. proti n. s., jenž jí proto právem byl přiznán.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

### D ů v o d y:

Odvolací soud správně dovodil, že strany jsou soutěžiteli ve smyslu § 46 zákona proti nekalé soutěži. Nesejde na tom, že žalobkyně v papírnickém oboru obchoduje a žalovaný podle svého tvrzení hlavně vyrábí, protože i tak byl by zde poměr soutěžitelský, nehledíc k tomu, že žalovaný sám připouští, že se svými výrobky také obchoduje, třeba prý prodává jen překupníkům. Nevadí ani to, že se zákaz výroby a prodeje týká zboží, se kterým žalobkyně jen obchoduje, které však vyrábí firma »Chepa«. Jsou přímo dotčeny hospodářské a soutěžní zájmy žalobkyně, ježto bylo vzato za prokázáno, že firma »Chepa« jako výrobce, nemajíc kapitálu k zavedení svého výrobku, předala žalobkyni, jež měla dobře zavedený velkoobchod s papírem a potřebný kapitál, výhradný prodej výrobků pro Československou republiku, že pak žalobkyně do obchodu investovala kapitál, provedla příslušnou reklamu a výrobky na základě toho prodávala. Žalobkyně jako soutěžitelka uplatňuje vlastním jménem svůj právní nárok na ochranu podle zákona proti nekalé soutěži, nečiní tak jménem firmy »Chepa« a není třeba, by jí byla tato firma nějaký žalobní nárok postupovala. Jde-li skutečně o zboží závadné, je žalobkyně dotčena jednak tím, že se zboží uvádí do obchodu, ale i tím, že se po živnostensku vyrábí, protože by taková výroba sama bez odbytu neměla smyslu. Pokud žalovaný poukazuje k tomu, že by mohl pracovati pro vývoz, stačí uvést, že se v tomto směru v odvolání nehájil. Že se výroba i prodej takového zboží, které je do té míry padělkem výrobků firmy »Chepa«, jak to znalci dolíčili a jak vzal soud za prokázáno, za zjištěných okolností přičí požadavkům slušné soutěže a že se přičí § 1 zákona proti nekalé soutěži, dovodil odvolací soud rovněž správně. Nejde jen

o to, že bylo použito hrubého papíru potištěného k výrobě pokrývek na podlahu, nýbrž o to jde, že žalovaný nekalým způsobem využil právě oné kombinace vhodného papíru a potištění po celé ploše, a to právě tak, jak to zavedla firma »Chepa«, a že tu žalovaný využil této nové myšlenky a nové kombinace na svůj prospěch a na úkor žalobkyně, že si tak přisvojuje ovoce cizí práce a cizí myšlenky. Právem poukazují nižší soudy k tomu, že nesejde na tom, má-li firma »Chepa« nebo žalobkyně také nárok na ochranu podle patentního práva, nýbrž že případ posuzovati jest jen s hlediska zákona proti nekalé soutěži. S tohoto hlediska, kde se posuzuje jednání žalovaného a způsob i chvalitebnost nebo zavržitelnost tohoto jednání, nesejde ani na tom, mohlo-li by tu jíti o nový vynález, který by mohl býti předmětem ochrany podle patentního zákona, protože předmětem posouzení jest právě jen jednání žalovaného v hospodářském a soutěžním styku. Tu pak nesejde ani na tom, že nejde zrovna o otrocké napodobení, nýbrž jak znalci uvedli, o nešikovný, nedokonalý padělek; neboť i takovým paděláním využívá žalovaný přece jen cizí myšlenky na úkor žalobkyně k neoprávněnému svému prospěchu a nadto může také, jak k tomu právem poukazuje odvolací soud, takovým padělkem znehodnotiti dobrou pověst i lepšího zboží žalobkyně. Ani hlediska národohospodářská a umožnění a ochrana pokroku ve výrobě a v obchodu nemluví pro žalovaného, nýbrž proti němu. Pokrok byl by spíše ohrožen, kdyby se připouštělo, by ten, kdo přichází s lepší věcí, směl býti nekalou soutěží připraven o ovoce své činnosti tím, kdo by nové myšlenky využil a přišel do soutěže s méněcennými padělkami. Nejde o monopol na výrobu, protože se žalovanému nebrání, by ve stejném oboru hledal nové cesty, ale nesmí se omeziti na to, aby využíval cizí myšlenky na cizí úkor a k svému nezaslouženému prospěchu. V tomto směru může se snažiti o to, by sám vlastními myšlenkami vyhověl zákazníkům žádajícím nové věci. Nejde tedy ani v souzeném případě o vyloučení nebo znemožnění soutěže, nebo o soutěž jen nepohodlnou, nýbrž o vyloučení soutěže nekalé. Pokud jde o nárok na odškodné za utrpěné příkoří, je sice jeho podmínkou, že žalovaný věděl nebo musil při náležité opatrnosti věděti, že jednání jeho je způsobilé poškoditi soutěžitele. Žalovaný vytýkal sice v odvolání, že prý příslušný výrok v rozsudku procesního soudu není vůbec nijak odůvodněn, že prý procesní soud nezjistil, zda žalobkyně utrpěla nějaké příkoří a že prý žalobkyně neuvedla žádné zvláštní okolnosti k odůvodnění svého nároku na odškodné. Podle tohoto provedení příslušné výtky nepopíral tedy žalovaný v odvolání, že by byl o možnosti poškození žalobkyně nevěděl. Z celého skutkového děje, jak byl zjištěn procesním soudem, a podle povahy věci nelze však o tom pochybovati, že žalovaný o takové možnosti věděti musil, ba že v tom byla právě hospodářská příčina jeho jednání, aby si na úkor žalobkyně zjednal nezaslouženou výhodu; plyne to také z toho, že obhajobu omezil jenom na to, že prý nejde o nějakou novou myšlenku a že tedy jeho jednání je s hlediska zákona proti nekalé soutěži nezávadné. Že zde v konkrétním případě byla taková možnost způsobiti žalobkyni příkoří, vyložil správně odvolací soud, poukávav k tomu, že jednání žalovaného mohlo vésti též k znehodnocení dobré pověsti výrobků žalobkyně, což stačí k opodstatnění nároku na odškodné.